నరమేధం జరుగుతోంది

విశాలమయిన ఆ గదిలో, ట్యూబులైటు కాంతి తెల్లగా పరుచుకుని ఉంది. ఆ కాంతి వెన్నెలం చల్లగా లేకపోయినా, వెలుగంత వేడిగా కూడా లేదు.

శబ్దం చెయ్యకుండా తిరుగుతున్న సీలింగుఫేను గది వాతావరణాన్ని ఆహ్లాదకరంగా చేస్తోంది. మె సోఫామీద ఓ మూల ముద్దుగా ముడుచుకుని కూర్చుంది రోజీ. తెల్లని బొచ్చుతో కప్పబడిపోయి, మి మిల మెరిసే గాజు కళ్ళతో మీగడ ముద్దలా ఉందది.

ఆ చల్లటి వాతావరణంలో -

పుస్తకాలతో కుస్తీ పడుతున్నాడు కృష్ణ. వాడికి అసహనంగా ఉంది. పరీక్షలు బాగ దగ్గరకొచ్చేశాయి. వాడిలో ఆందోళన వాడిని నిశ్చింతగా ఉండనివ్వటం లేదు.

టెర్రర్. టెర్రర్.

పరీక్షలంటే భయం. పరీక్ష చదువంటే గుండెదడ. నిజానికి వాడేం తెలి తక్కువ వాడుకాదు. చదువు చురుకే, తెలివి తేటలు ఉన్నవాడే. అయినా పరీక్షలంటే భయం.

వాడంతగా భయపడడానికి కారణం లేకపోలేదు.

వాడి భయం అంతా రానున్న పబ్లిక్ పరీక్షల్లో తన మొదటి 'రాంకు' నిలుపుకోగలడా లేదా అ స్కూల్లో తనతో పోటీగా రాగలిగేవాళ్ళు యిద్దరో, ముగ్గురో అంతే. ఒకడు మాధవ- ఫారె రేంజరుగారబ్బాయి. రెండోవాడు మోహన్, అమ్మాయిల్లో సుధారాణి- అవధానిగారమ్మాయి ఎలాగయినా సరే-

వాళ్లందర్నీ అధిగమించి తీరాలి. ఈ పరీక్షల్లో తనకే మొదటి స్థానం లభించాలి.

ఎందుకంటే-

డాడీ చెప్పారు- తన జీవితంలో యీ పరీక్ష చాలా ముఖ్యమయినదని. ఇదే మంచి 'ట పాయింట్' అని.

'క్రిష్ణ- పరీక్షలకు బాగా చదవాలి సుమీ... ఏ మాత్రం అశ్రద్ధ చేసినా నీ భవిష్యత్తు చేతులారా నాశనం చేసుకున్న వాడివవుతావు. గుర్తుంచుకో- అవకాశాలు మనని వెతుక్కుంటూ రా మనమే అవకాశాల్ని వెతుక్కుంటూ పోవాలి. స్కూల్లో డర్టీగేంగ్ చాలా వుంటుంది. వాళ్ళ నీపని మరంతే. ఈ పబ్లిక్ పరీక్షల్లో నువ్వు మంచి మార్కులు సంపాదించుకుంటేనే నీకు బంగా

భవిష్యత్తు ఉంటుంది. ఇంజనీరింగు చదువుదువ్వగాని. ఆ తరువాత...''

అవును. ఆ తరువాత ... ఆ తరువాత డాడీ తన కోసం బంగారు భవిష్యత్తు సిద్ధం చేస్తున్నారు. ఇసలా తరవాత తన జీవితమే మారిపోతుంది.

మోహన్, మాధవ, సునీల్ - వీళ్ళెవరూ కనీసం కలలో కూడా ఊహించలేని అద్భుతమైన స్థాయిని తను పొందే అవకాశం ఉంది.....

కృష్ణ మనసు అందమయిన ఆలోచనతో ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోతోంది.

స్కూల్లో - ఆ రోజు లంచ్ అవర్లో కారియర్లు విప్పి భోజనాలు చేస్తుండగా తన స్నేహితులమధ్య చ్చిన సంభాషణ గుర్తొచ్చింది వాడికి.

ముందు ముందు చదువులగురించి వాళ్ళ కలలుకలబోసు కున్నారప్పుడు.

మాధవ ఎమ్మెస్సీ చదివి పి. హెచ్. డి. సాధిస్తాట్ట. మోహన్ ఇంజనీరవుతాట్ట.

తనేం మాట్లాడలేదు.

''కృష్ణ మాట్లాడడేం?'' మాధవ అడిగేడు.

తన మనసులో ఊహలు డాడీ చెప్పిన విషయాలు వాళ్ళకి చెప్తే వాళ్ళు నమ్మకపోవచ్చు. పైపెచ్చు ాక్రోశంకూడా చెయ్యొచ్చు.

''ఒరే కృష్ణా, గాలిలోమేడలు లేపొద్దురా టెక్నికలర్ కలలు కంటూ కూచోకు, జారిపడగలవ్...'' ని ఆటలు పట్టించవచ్చు.

కాని, వాళ్ళకేం తెలుసు? తన ఆశలు నెరవేరే రోజు వస్తుందని! కళ్లుమిరుమిట్లు కొలిపే బంగారు లం తన ముందున్నదని...

తన ఆలోచనలేవీ వాళ్ళకి తెలియనివ్వ కూడదు. డాడీకి తనిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకోవాలి. పరీక్షల్లో ను సంపాదించిన మార్కులు చూసి డాడీ సంతోషంతో పొంగిపోవాలి.

అలా జరగాలంటే తను బాగా చదవాలి.

కాని-

కాని... ఈరోజు మధుసూదన్ చెప్పిన విషయం విన్న దగ్గరనుంచీ తన మనసు మనసులో లేదు.

వాడు చెప్పిందంతా నిజమా! అసలలా జరుగుతుందా? ఏమో ఎందుకు జరగకూడదు? మధుసూదన్ ంత నమ్మకంగా చెప్పేడు...

ఆ ఆలోచనలు రాగానే కృష్ణ ఒంటిమీద చిరుచెమటలు పోయసాగాయి. వాడి గుండె రెట్టింపు గంతో కొట్టుకోవడం ప్రారంభించినట్టుంది. శరీరంలో సన్నని వణుకు మొదలయింది. వాడికేవో లినిలోకాలు తెరుచుకుంటున్నట్టుగా ఉంది. వాడికి తనఊపిరి తనకే వెచ్చగా తగులుతోంది.

కృష్ణ చూపు పుస్తకంమీద నిలవటంలేదు. అక్షరాలు అలుక్కుపోయినట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

సాయంత్రం మధుసూదన్ ఏదో ట్రిగ్నామెటరీ ప్రాబ్లమ్ సాల్వ్ చెయ్యమంటూ తన దగ్గర కొచ్చేడు. అప్పుడుతను శ్రద్ధగా చదువుకుంటున్నాడు.

మధుసూదన్ తన క్లాసే కాని తనూ వాడూ ఒక సెక్షన్ కాదు, వాడెవరో పెద్ద కంట్రాక్టరుగారి అబ్బాయి.

కృష్ణ వాడుతెచ్చిన లెక్క చేసి వివరించి చెప్పేడు. ఆ తరువాత వాళ్ళు చదువుగురించీ, స్కూలు గురించీ, మేష్టర్ల గురించీ చాలాసేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నారు.

అప్పటికి చీకటిపడుతోంది.

మధుసూదన్ పుస్తకాలు పట్టుకొని ''వెళ్తారాకృష్ణా'' అని చెప్పి బయలుదేరాడు. కృష్ణ అతని వెనకే గుమ్మం దాటిగేటు వరకూ వచ్చేడు.

మధుసూదన్‌కి 'టాటా' చెప్తూ ''అన్నట్టు నువ్వొక్కడివే చదువుతున్నావా, ఎవరితోనయినా కంబైండ్ స్టడీ చేస్తున్నావా?'' అని యధాలాపంగా అడిగేడు కృష్ణ.

మధుసూదన్ ఆగిపోయాడు.

''లేదుకృష్ణా, ఒక్కడ్నే చదువుతున్నాను. మరెవరితోనయినా కలిసి చదువుకోడానికి మానాన్న వప్పుకోరు''

''అదేం''

''దానికీ కారణం ఉందిలే'' నసిగేడు మధుసూదన్.

కృష్ణ వాడివేపు ఆశ్చర్యంగా చూసేడు.

మధుసూదన్ ఒక్క క్షణం ఏం మాట్లాడలేదు. తరవాత మళ్ళీ ఏం అనుకున్నాడో- ''నీకో రహస్యం చెప్తాను. డెడ్ సీక్రెట్, ఎవరితోనూ చెప్పనని ప్రామిస్ చేస్తావా!'' అన్నాడు.

''ప్రామిస్'' కృష్ణకిదంతా వింతగా ఉంది.

''గాడ్! ప్రామిస్''

''ఊఁ'' కృష్ణ కుతూహలంగా తలూపేడు.

''అయితేపద ఇక్కడొద్దు'' అంటూ మధుసూదన్ గేటుప్రక్క పున్నాగచెట్టు కిందకి దారితీసాడు. కృష్ణ యాంత్రికంగా వాడిని అనుసరించేడు.

అప్పటికి అక్కడ బాగా చీకటి ముసురుకుంది. ఒకరి కొకరు మసక మసగ్గా కనిపిస్తున్నారు. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఆకులు జలజల లాడుతున్న చప్పుడు తప్ప మరేం వినిపించడం లేదు.

చెట్టుకింద యిద్దరూ దగ్గర దగ్గరగా చతికిలబడ్డారు. ఓ నిముషం ఆగి, బెదురు బెదురుగా చుట్టూ

ేస్తూ గొంతు బాగా తగ్గించి అసలు విషయం బయటపెట్టాడు.

''కృష్ణా నేను చెప్పేది చాలా రహస్యంగా నీ మనసులోనే దాచుకోవాలి. ఎవరితోనయినా అన్నావో ంపలంటుకు పోతాయంతే!''

వాడి ఉపోద్ఘాతం కృష్ణలో అలజడిని రెచ్చగొట్టింది.

ప్రపంచ ప్రళయం వస్తోందని ఒక్క క్షణంముందు తెలుసుకున్న వాడిలా అయిపోతున్నాడు.

''చెప్పు'' అన్నాడు పీలగొంతుతో.

''మన పబ్లిక్ పరీక్షల పేపర్లన్నీ బయటికి పొక్కాయిటరా- మొత్తం పరీక్షల పేపర్లన్నీ కలిపి సెట్టుకి ా ంవందలు చొప్పున అమ్ముతున్నారుట. అందరికీ కాదనుకో- చాలా సీక్రెట్‌గా అతి కొంచెం మందికి ేమేనట. మా నాన్నకి తెలిసినాయన ఒకాయన నాకోసం ఒక సెట్టు పేపర్లు సంపాదించి ఇస్తానన్నాడు మా నాన్న అతనికి అప్పుడే డబ్బు కూడా యిచ్చేసారు, తెలుసా?''

కృష్ణకి కాళ్ళకింద భూమి కదిలినట్లయింది.

దెయ్యం వచ్చి తనతో ముఖాముఖి మాట్లాడినట్లయింది. గుండె ఆగి, కొట్టుకోవడం ంచినట్లయింది. కాళ్ళు, చేతులు చచ్చుబడిపోయి, మెదడు మొద్దుబారి పోయినట్లయింది. తెలియని ేమిటో ఆవహించి వాడి శరీరం జలదరించుకు పోసాగింది.

వాడిలో బలహీనపుపేగేదో 'జివ్వు' మంటూ పీకసాగింది.

''మధూ నాకు- నాక్కూడా అలాంటి పేపర్లసెట్ వొకటి సంపాదించగలవా''

తుళ్ళిపడ్డాడు మధుసూదన్ కొంచెం తటపటాయించి అన్నాడు ''మీ డాడీ ఏం అంటారో కృష్ణా! డాడీతో చెప్పి చూడు అతనే మా నాన్నని కలుసుకుని మాట్లాడితే బాగుంటుంది. నాతో పాటు ెడొందలిస్తే నీక్కూడా పేపర్లొస్తాయి. ముష్టి మూడొందలు పోతేనేం? కాని ఈ రహస్యం జాగ్రత్త ా. గాడ్‌ప్రామిస్ అన్నావు తరవాత నీ యిష్టం మరి''

మరీ మరీ హెచ్చరిస్తూ మధుసూదన్ యింటికి వెళ్ళిపోయేడు.

మధుసూదన్ చెప్పిన విషయం కృష్ణ మెదడుని, అంటుడు పురుగులా కొరికెయ్యడం ప్రారంభించింది. పోతేనేం పరీక్షపేపర్లు ముందుగా తెలిసిపోతే వాటిలో ప్రశ్నలే బాగా ప్రిపేరయి వెళ్తే నిశ్చయంగా ఫస్టు ర్యాంకు వచ్చి తీరుతుంది.

తన ఆశలు, తన కలలు నెరవేరాలంటే అంతకంటే సులువైన మార్గం మరొకటి లేదనిపించింది వాడికి. పుస్తకాలన్నీ ఆ మూలాగ్రం అహోరాత్రులు చదివి పిచ్చెత్తిపోయినా పరీక్షల్లో ఏం ప్రశ్నలొస్తాయో! ఆన్సర్ చెయ్యగలనో సందేహమే! అలాంటప్పుడు మధుసూదన్ చూపిన దారి ఎంత సుఖమయిందో!

కాని, అది నీచం కాదూ?

అవునేమో-

కాదేమో

అవును కాదేమో, కాదవునేమో అవును కాదు అవునేమో కాదవును కాదవును కా...

కృష్ణ తలలో శతఘ్నులు పేలుతున్నట్టుగా వుంది. అబ్బా!' అంటూ బాధగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు

బయట చీకటి చిక్కబడింది.

2

డాక్టర్ రాఘవ కుర్చీలో నిస్త్రాణగా కూలబడి సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు.

పేషంట్లెవరూ లేరు. చివరగా వచ్చిన ఒకరిద్దర్ని పరీక్షచేసి, మందులు రాసి పంపించేసాడు. అత[illegible] చేతినున్న వాచీ పదీ యిరవై నిమిషాలు చూపిస్తోంది.

సిగరెట్ నాలుగు దమ్ములు పీల్చి, ఏష్ట్రేలో పడేసాడు. డ్రాయరు సొరుగులాగి [illegible] పోస్టులో వచ్చిన కవరు తీసాడు. అది యింగ్లీషులో టైపు చేసిన ఉత్తరం. దాన్ని చదవటం [illegible] పదోసారో కాబోలు. చదువుకుని తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

అతనికెంతో రిలీఫ్‌గా ఉం[illegible] కొన్ని నెలలుగా తన మస్తిష్కా[illegible] ఆ 'టెన్షన్' తగ్గినట్లయింది. తన శరీ[illegible] అణువు[illegible] ఏ బలీయమయిన కోరిక [illegible] కోసం తపిం[illegible] పోతున్నాయో ఆ కోరికతీరే మంచిరోజు [illegible]

రాఘవ పెదిమలమీద తృప్తిగా నవ్వొకటి [illegible]

తన కలలు వాస్తవమయే రోజు-

తను ఆశించిన ఉన్నత శిఖరాలు అందు[illegible]

తనవిజ్ఞానానికీ, బుద్ధి కుశలతకూ, తన [illegible]లకూ, [illegible] ఒక సుందరమయి[illegible] రూపకల్పన జరగబోతూంది.

ప్రభుదాసు ఎంత మంచిమనిషి!

ఇంజనీర్ ప్రభుదాసు సహకారమే లేకపోతే యీ ప్రయత్నాలు అసలింతత్వరగా [illegible] కాదేమో ప్రభు గౌతమ్‌ని పరిచయం చెయ్యకపోతే-

అలా జరిగి వుండకపోతే-

తనూ, తనక్లినిక్కూ, ఈ దౌర్భాగ్యపు రోగులూ ఈ [illegible] మనుషుల నంగి [illegible]. [illegible] ఎగొట్టడం కోసం వీళ్ల బీద అరుపులూ, జాలి కథలూ- ఇవి తప్ప [illegible] జీవితంలో ఉండవేమో! [illegible] లైఫ్‌లో ఓ థ్రిల్ లేదు. ఇందులో ఆశాజనకమయిన భవిష్యత్తులేదు...

తనకేం కావాలో తనకి తెలుసు...

అందుకే యీ తపన. అందుకెంత డబ్బుఖర్చయినా [illegible] తను వెనుదీయడు..

ఒక్కగానొక్క కొడుకు కృష్ణ కోసం- తన ప్రాణంలో ప్రాణం- అమరావతి కోసం- తన కోసం

రాబోయే మంచిరోజుల కోసం-

ఎన్ని యిబ్బందులయినా ఎదుర్కోక తప్పదు. తన చిరకాల వాంఛ నెరవేర్చుకోవడం కోసం ఎంత మూల్యం చెల్లించడానికియినా తను సిద్ధమే.

హాయిగా నిట్టూర్చాడు రాఘవ.

తన కలలు పండే రోజు కింకా పది రోజులలో ముహూర్తం ఉంది...

మరో అరగంట క్లినిక్‌లో గడిపి, తరువాత యింటికి బయలుదేరాడు రాఘవ.

3

భోజనం చేస్తూ ఉంటే డైనింగ్ టేబిలు ప్రక్కన ఒద్దికగా నిలబడి, టేబిలు అంచు చేత్తో రాస్తూ తనవేపు బెదురుగా చూస్తున్న కృష్ణని గమనించేడు రాఘవ.

'వాట్స్ ద మేటర్ బోయ్'. లాలనగా అడిగేడు.

కృష్ణ గతుక్కుమన్నాడు. చాలాసేపు చెప్పాల్సా వద్దా అని సంశయించేడు.

చివరికి ధైర్యం కూడదీసుకుని, సాయంత్రం మధుసూధన్ తనతో చెప్పిన దాన్ని మెల్లగా బయటపెట్టేడు కృష్ణ.

వాడు చెప్పింది విని, రాఘవ నిర్ఘాంతపోయేడు.

అమరావతి సంగతి సరేసరి.

రాఘవ చేతిలో ముద్ద అలాగే వుండిపోయింది. అతని కన్నముందుగా అమరావతే తేరుకుంది.

''బాబీ..'' ఆమె గొంతు సన్నగా వణుకుతోంది. ఆమె కళ్ళలో కన్నీటి పొర.

''బాబీ.. నువ్వు బ్రెయిట్ స్టూడెంటువి... నీకిలాంటి ఆలోచనలు రావడం... ఛీ! నాకసహ్యంగా వుంది... అసలు నీ తలలో యిలాంటి భూతాన్ని ప్రవేశపెట్టిన ఆరోగ్.. వాడిననాలి ముందు బాబీ వద్దురా నీకిలాంటి పన్లొద్దు శ్రద్ధగా చదువుకో ఆ అడ్డదార్లు ఆ చీకటి తోవలు వద్దు నా మాట వినవూ''

రాఘవ సాలోచనగా భార్య ముఖంలోకి చూశాడు.

ఆమె ఆందోళననీ, ఆవేశాన్నీ కంట్రోల్ చేసుకోడానికి చేస్తున్న ప్రయత్నం కనిపిస్తూనే ఉంది.

రాఘవ ఓక్షణం కళ్ళుమూసుకుని తెరిచాడు దృఢంగా నిట్టూర్చాడు.

ఆ క్షణంలో అతని తలలో ఏగిరులు అల్లల్లాడేయో-

ఏ సముద్రాలు తిరగబడ్డాయో-

తలాలున, కృష్ణవేపు చూస్తూ అన్నాడు'' సరే కృష్ణా- మధుసూదన్ వాళ్ళ ఫాదర్‌తో నేను మాట్లాడతాను- నువ్వెళ్ళి చదువుకో''

అమరావతి విస్తుపోతూ అతని వేపు చూసింది.

రాఘవ అదేం పట్టించుకోలేదు.

''బైదిబై. అమూడియర్... మళ్ళీ ఆదివారమే నా ప్రయాణం.. ఇవాళే ఉత్తరం వచ్చింది అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తయ్యేయి... కొంత కాలంపాటు నీకు సాయంగా వుండేందుకు రమ్మని మీ మమ్మీకీ, డాడీకీ రేపే ఫోన్ చేస్తాను'' అంటూ తన ప్రయాణం విషయం భార్యతో చెప్పాడు.

తండ్రి మాటలు విన్న కృష్ణ ఆనందానికి అవధులు లేకపోయాయి. వాడి కళ్ళు మిల మిల మెరసిపోయాయి. సంతోషం పట్టలేక గెంతుకుంటూ తన రూంలోకి దారితీసాడు.

* * *

తర్వాత కొన్ని రోజులకి-

డాక్టర్ రాఘవ పేర- అతను బొంబాయిలో బస చేసిన హోటల్ అడ్రసుకి ఒక టెలిగ్రాం వచ్చింది.

మధుసూదన్ తండ్రి కష్టపడి సంపాదించి పెట్టిన ప్రశ్నా పత్రాలలో- పరీక్షల్లో అవేవీ రాక- ఆ పరీక్ష కథవొట్టి బూటకమని గ్రహించక-

కళ్ళముందు చీకటి క్రమ్ముకుని-

ఒంట్లో నీరసం ఆవహించి, మనసుగాట్లు పడితునాతునకలయి పోయి పరీక్ష హాల్లో స్పృహ తప్పి పడిపోయి- పరీక్ష పత్రం మీద ఒక్క అక్షరం పెట్టలేక- జీవ చైతన్యమంతా నిస్తేజమైపోగా- తవ్వ కలలు చితికి చితికి కూలిపోయి, కాలిపోగా-

ఆ సాయంత్రం కృష్ణ శరీరం వేగంగా దూసుకుపోతున్న రైలుబండి చక్రాల కింద, సహస్ర ఖండాలుగా విరజిమ్మబడి- అతి భయంకరంగా నుగ్గునుగ్గు అయిపోయిందన్న దుర్వార్తని-

ఒకే ఒక్క వాక్యంలో మోసుకొచ్చింది, ఆ టెలిగ్రాం!

ఆ టెలిగ్రాం డాక్టర్ రాఘవకి అందించాలని, అతని రూం తలుపులు తట్టిన హోటల్ బోయ్‌కి ఆ తలుపులు ఎంతకీ తెరవబడకపోవడం ఆశ్చర్యాన్నీ, భయాన్నీ కలిగించింది.

గది లోపల-

'బంగారు గుడ్లు పెట్టే బాతుల్లాంటి' దేశాలకి పోయి తన విజ్ఞాన్ని రొక్కంగా మార్చుకొని, లక్షల కొద్దీ సంపాదించాలనే ఆరాటంతో బయలుదేరి-

వీసా, పాస్‌పోర్టూ, అపాయింట్‌మెంటు ఆర్డరూ చివరకు ట్రావెలింగ్ ఏజెన్సీ- అన్నీ కూడా మోసం- మోసం- మోసం- అన్న దుస్తరమయిన నిజం తెలిసాక...

గుండె చిద్రుపలు చిద్రుపలై పోగా-

అవమానాన్నీ, ఘోరపరాజయాన్నీ భరించలేక, నిద్రమాత్రలు గుప్పెడు మింగేసి- డాక్టర్ రాఘవ ఆత్మహత్యచేసుకుని మరణించేడని-

పాపం, ఆ హోటల్ కుర్రాడికేం తెలుస్తుంది?

* * *

సమస్యలకి పరిష్కారం ఆత్మహత్య కాదు- కాని వికసించి, పరిమళించాల్సిన ప్రసూనాలు, వాడి వత్తలైరాలి పోతున్నట్టుగా- ఎన్ని, ఎన్ని, ఎన్నెన్ని నిర్భాగ్య జీవితాలు అనునిత్యం కడతేరి పోతున్నాయెంచేత? ఏమో!

ఎందుకంటే-

ఈ కథలో సూచించినట్టుగా- అదే స్థాయిలో, అదే విధంగా, అదే వర్గం మనుషుల విషయంలో మాత్రమే కాకపోయినా-

వివిధ స్థాయిలలో, అనేక విధాలుగా, అన్ని వర్గాలకి చెందిన వ్యక్తుల విషయంలో కూడా-

నరమేధం జరుగుతోంది!

(ఆదివారం వారపత్రిక. 10.5.1981)